

HANNA KARWOWSKA

TRZY MELODEKLAMACJE
LUB ŚPIEW

Z TOWARZYSZENIEM FORTEPIANU

Nr. 1. Nikt po mnie płakać nie będzie

Słowa Tadeusza Kończyca

Nr. 2. Tak samo

Słowa Tadeusza Kończyca

Nr. 3. Kryształowa baśń

Słowa H. Karwowskiej

NAKLAD
GEBETHNERA i WOLFFA
WARSZAWA

Mus. III. 68.129/3

Nr inw.: Mus. III. 91327

1954 k. 32/238

Kryształowa Baśń.

3

BOSTON.

Słowa i muzyka Hanny Karwowskiej.

MODERATO.

m. g.

The piano introduction is in 3/4 time, key of D major. It begins with a forte (f) dynamic. The right hand features a series of chords and moving lines, while the left hand provides a steady accompaniment. The piece concludes with a melodic flourish in the right hand.

Na szybie kry - ształo-wa baśń mieni się,
Na szybie kry - ształo-wa baśń ciągle lśni,

The vocal line is in 3/4 time, key of D major. It features a melody with eighth and sixteenth notes. The piano accompaniment is marked with a piano (p) dynamic and includes a section marked 'pp alla harpa'.

jak broka-tu tę-czo-wy pas, zda się cudny
drżą diamenty jak ży-wy cud, bo ja patrzę

The vocal line continues the melody. The piano accompaniment includes a section marked 'pp alla harpa'.

sen na ja-wie śnię i w słońcu - kiem zachwy-ceniu mi-ja czas!
na nie poprzez łąki i że - gnam mi-raż wyma-rzonych łąk!

The vocal line concludes the phrase. The piano accompaniment includes a section marked 'pp'.

Zastrzega się wszelkie prawa autorskie.

Copyright 1929 by Gebethner and Wolff Warszawa.

G 6742 W

Mus. III. 68. 129/3

Na - sy - cam o - czy zwi - dem światnych barw, co jak pa - pro - ci kwiat
Na - pró - żno nę - ci - mnie baj - ko - wy świat, o - pla - ta my - śli bie

na śniegu zakwitł znów i marzymi się ni - by dźwięk e - olskich harf
tka - ni - na zwiwnych snów, mo - je - go ży - ci a barwny ścieg na zawsze zbladł

REFRAIN.

szept twoich gorzkich słów:
wy - rokiem two - ich. słów:

1-2. Nie dla mnie blask szczęścia pośród

pp alla harpa

burz, ro - dzin - ny zniez o - sna - ty a - czuć mgłą,

nie dla mnie ten słodki anioł stróż, co białą piór odgradza życia

zło. Mnie fa-tum wie-zna-ny pę-dzi kres, —

przy-go-da wa bi duszę krasą farb, choć wi-dzę two o-czy-peł-ne

łez, wol-no-ści mej nad wszystko cenię skarb.

